

Оце так погода! Великі краплі дощу падали на суничний сад, і всюди збиралися величезні калюжі. Ягідна фея Суничка стрибала від однієї калюжі до іншої — шльоп-шльоп! А жуки й равлики поховалися під листочками й здивовано дивилися на неї.

Дощ лив увесь день. Суничка вже почала хвилюватися, адже її будиночок-чайник наповнювався водою. Ноги у крихітки-феї намокли й змерзли.

— А-а-а-апчхи! — чхнула вона, а потім ще раз і ще: — Апчхи! Апчхи!

Усі взялися до роботи!

Хрущі почали вичерпувати воду з будиночка-чайника, а фея Брусничка притягла листя ревеню. З нього друзі зібралися зробити велику парасольку. Але дощ і не думав припинятися! Вода тепер була всюди.

— Так справа не піде! — зітхнула Суничка.— Лише подивіться навколо: підлога залита водою! Ми не можемо й надалі тут залишатися! Усі мої саджанці суніці потонули. Я знайду нам новий будинок! Там, куди не дісталася повінь,— рішуче сказала крихітка-фея, одягаючи свій плащик.

«Можливо, нам вдасться знайти вільну кімнатку в будиночку фей?» — подумала Суничка.

— Добрий день! — привіталася вона, стоячи біля дерева фей.— Пробачте, чи не знайдеться у вас вільної кімнатки для мене? І трішки місця для моїх саджанців.

Повітряна фея з блакитним волоссям висунула голову з вікна:

— На жаль, у нас усе вже зайнято! — зітхнула вона.— І в саду теж зовсім немає місця.

Суничка дуже засмутилась. Куди ж їй тепер іти?

